

Liturgie 21 juli 2019 Ds. R. van der Knijff uit Molenaarsgraaf

Welkom en mededelingen

Zingen: lied 437: 1, 2 en 3 (Vernieuw Gij mij)

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 81: 1 en 9

Wetslezing

Zingen: Psalm 105: 2 en 3 Gebed

Schriftlezing: Handelingen 11:19-26, 13:1-3 en 14:21-28 (HSV)

Zingen: Psalm 71: 2, 3 en 4 Verkondiging n.a.v. Handelingen 14:22-23

Thema: Wordt versterkt in het geloof!

Zingen: lied 430: 1, 2 en 6 (Ik heb U lief)

Gebed

Zegen

Orgelspel

Tekst&uitleg Ds van der Knijff preekte over Hand 14: 22,23

Thema: Wordt versterkt in het geloof.

Een zonnebloem houdt de bloem voortdurend op de zon gericht. Hij draait mee met de zon. En 's nachts draait de zonnebloem terug naar het oosten, waar de zon weer zal opgaan. Soms kan het zó stormen dat de zonnebloem dreigt te knakken. Dan moet je hem steunen met een stok. Als Cornelius, als eerste heiden tot het geloof is gekomen verheerlijkt de joodse gemeente in Jerusalem God. Dat ook aan de heidenen bekering is gegeven. De eerste gemeente van joden én heidenen ontstaat in Antiochië, de 3e grote stad in het Romeinse rijk. Daar worden ze voor 't eerst "christenen" genoemd. De heilige Geest vraagt van deze jonge gemeente een offer: stuur Paulus en Barnabas op zendingsreis. Zij ervaren dat het evangelie van bekering en verlossing weerstand oproept. Want bekering betekent: je levensrichting veranderen. Dan verandert eigenlijk alles. Want waar een mens op kan steunen: z'n baan, z'n geld, z'n gezondheid, kan hem er toe brengen te leven bij de gedachte "ik probeer goed te leven, dat is voldoende" De bron van je vertrouwen is dan niet: God. Je bent niet een zonnebloem die op de zon gericht is. Dan mis je je bestemming, je doel, je richting. De vaste grond onder de voeten, die vinden we alleen bij God. Al dat andere: we moeten leren het los te laten. Paulus en Barnabas werden met geweld weggejaagd uit Derbe en Lystre, plaatsen waar een jonge gemeente was ontstaan. Als ze al bijna terug zijn in Antiochië besluit Paulus om naar de kwetsbare gemeentes terug te gaan. Om een stok bij de zonnebloem te zetten. Om de gemeente te bemoedigen en te versterken. Hand 14:22: "en zij versterkten de zielen van de discipelen, spoorden hen aan in het geloof te blijven en zeiden dat wij door veel verdrukkingen in het Koninkrijk van God moeten ingaan". Daarom mag ik u vanmorgen ook aansporen: Blijf in het geloof, dat is, blijf gericht op de Here. Voortdurend, in alles wat je doet, en elke dag opnieuw. Als het ergens op aan komt is het dat wij trouw blijven. Jezus zegt het zó: Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Blijven in Hem doe je door volhardend te vertrouwen, te bidden, Bijbel te lezen en trouw te zijn in de eredienst. Jezus voegt er een belofte aan toe namelijk dat dan Hij in jou blijft. De volharding vraagt wel inspanning. De weg naar het Koninkrijk van God is een weg van loslaten van je eigen zekerheden. En van kruisdragen en verdrukking. Paulus en Barnabas droegen vóór hun vertrek de gemeente op onder bidden en vasten Aan de Here op, in wie zij geloofd hadden. Gods trouw is de vaste bron van onze trouw. God laat niet varen wat zijn hand begonnen is te doen. Deze 2 dingen komen samen: jouw volharding in het geloof maar dat in het vertrouwen dat je veilig bent in Gods handen.